

בין המצרים תשע"ו – האם נצטרך להשלים בימות המשיח את כל הקרבנות שלא הוקרבו בגלות?

1. **שבת יב,ב:** לא יקרא לאור הנר, שמא יטה. אמר ר' ישמעאל בן אלישע, אני אקרא ולא אטה. פעם אחת ... קרא והטה, וכתב על פנקסו: אני ישמעאל בן אלישע קריתי והייתי נר בשבת, לכשיבנה בהמ"ק אביא חטאת שמנה.

יומא פ,א: אמר רבי אלעזר: האוכל חלב בזמן הזה, צריך שיכתוב לו שיעור, שמא יבוא בית דין אחר וירבה בשיעורין.

תפילת מוסף: שתעלנו בשמחה לארצנו ותטענו בגבולנו ושם נעשה לפניך את **קרבנות חובותינו תמידים כסדרם ומוספים כהלכתם** ואת מוסף יום השבת הזה נעשה ונקריב לפניך באהבה.

רמב"ם מלכים יא: המלך המשיח עתיד לעמוד ולהחזיר מלכות דוד ... ובונה המקדש ומקבץ נידחי ישראל וחוזרים כל המשפטים בימיו כשהיו מקודם, **מקריבין קרבנות**

2. **רבנו יונה ברכות א,ב:** על חטא ודאי, משים האדם החטא אל לבו ודואג ומתחרט עליו וחוזר בתשובה שלמה, אבל על הספק עושה סברות ואומר אותה חתיכה שאכלתי אולי הייתה מותרת ולא ישית על ליבו לשוב בתשובה.

רמב"ן ויקרא ד,ב: וטעם הקרבנות על הנפש השוגגת, שכל העוונות יולידו **גנאי בנפש ומום בה**.

ליקוטי שיחות ג/944: אף שעצם העשייה של החטא הייתה שלא באשמתו, הוא עשה את העבירה שלא מדעתו, אבל זה גופא שאדם עבר עבירה זה מראה שהוא אינו כפי הצריך להיות ... האשמה של עובר העבירה בשוגג היא בכך שהניח את הנפש הבהמית להתחזק על ידי הפעולות **הקודמות**, הבהמיות, שלו, שהן הביאו שהוא יהיה מסוגל להיכשל אחר כך בשוגג.

3. **עמוד התשובה יומא עא:** באם יזדמן לאדם בשוגג איזה חטא שחייב עליו קרבן, **ירשום אותו בפנקסו להיות לו לזיכרון**, אולי יזכה לבנין בית המקדש ואז יביא הקרבן.

שו"ת לב חיים (הגאון רבי חיים פאלאג'י) או"ח סימן ל: כשיבוא משיח צדקנו ... הוא מריח ודן ... הוא יהיה מורה חטאים בדרך לכל אחד כפי מה שהוא צריך, אם הוא חייב קרבן או שאר תיקונים.

שולחן ערוך רבנו הזקן מהדו"ב א,ט: טוב מאוד לומר בכל יום ... פרשת הקרבנות [מהתורה שבכתב] שהן עולה ושלמים ותודה וחטאת ואשם ... לקיים מה שכתוב ונשלמה פרים שפתנו, וכמו שאמרו חכמים: כל העוסק בתורת עולה כאילו הקריב עולה. ומכל מקום מי שיש לו ללמוד ולהבין, אין לו לומר פרשת הקרבנות בכל יום [מהתורה שבכתב] אלא לפרקים, ודי לו באמירת פרק **איזהו מקומן**.

בית אלוקים להמבי"ט (הובא בהתוועדות הרבי מלובאוויטש ו' תשרי תשמ"א): כשם שישנם חילוקים בין חטא קל לחטא חמור, כך יש חילוק בין זמן שבית המקדש היה בנוי לימי הגלות. בשעה שבית המקדש קיים, ממנו יוצאת אורה לכל העולם ולכן החטא אז הוא על דרך: לכבוש את המלכה עמי בבית?! משא"כ בימי הגלות, אנכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא, אין אורה יוצאת לכל העולם, ובמילא הוא אינו צריך להביא כפרה כה גדולה כמו בזמן הבית.

5. **קונטרס ומעין מאמר א,ג:** כל דבר שנברא בעולם הוא לצורך איזה תכלית ותכלית כל דבר הוא כשעולה **למעלה ממדרגת עצמו**. תכלית הצומח הוא כשנכלל בחי, ותכלית החי הוא כשנכלל במדבר ותכלית המדבר הוא כאשר רוח עולה למעלה ונכלל במדרגה הרוחנית שלמעלה ממנו.

התוועדיות הרבי מלובביץ תשמ"ה ח"ב/1230: ענין הקרבנות הוא הקרבת והעלאת הכחות והחושים ... דאמאי איקרי קרבן על שם שמקרב ... וההעלאה בקרבנות היא בכל ד' הסוגים דדצח"מ, שהקרבנות עצמם הם מצומח וחי, הדומם הוא המלח כמ"ש על כל קרבן תקריב מלח, והמדבר הוא האדם, היינו הכהן המקריב, ובפרטיות קאי על כל ישראל, לויים בדוכנם וישראל במעמדם.